

In de onderwerpen van de drie publieksboeken die apenkenner Frans de Waal tot nu toe schreef, zit een opgaande lijn.

Zijn eersteling 'Chimpansee-politiek' (1982) is een verslag van de grimmige machtsstrijd in de chimpanseekolonie van Burgers Dierenpark, die eindigde met de moord op de leider door zijn rivalen. Zeven jaar later verscheen het al heel wat hoopvoller gestemde 'Verzoening', over de manier waarop mensen en apen conflicten bijleggen. En nu, opnieuw zeven jaar later, legt De Waal de evolutionaire wortels van onzelfzuchtig gedrag bloot in een boek over aangeboren goedheid, 'Van nature goed'. Ondertitel: 'Over de oorsprong van goed en kwaad in mensen en andere dieren'.

Volgens De Waal is moraal niet het dunne laagje vernis over onze beestachtige natuur, maar deel van die natuur zelf. Moraal is ouder dan de mens. Bij mensapen, maar ook bij andere sociale dieren zoals olifanten, dolfijnen en honden, zijn staaltjes te vinden van medeleven en zorg voor anderen. Naastliefde en verzoening zijn volgens De Waal even natuurlijk als agressie en streven naar macht. Verzoening voorkomt dat de samenleving door conflicten uiteenvalt. Je vijand van gisteren kan vandaag een bondgenoot zijn in de strijd tegen gevaren die de groep bedreigen.

Voor 'Van nature goed' heeft De Waal weer talloze uren geduldig observerend doorgebracht met chimpansees, bonobo's (dwergchimpansees) en andere apen. Hij laat de lezer kennismaken met Mozu, een Japans makakenvrouwtje zonder handen en voeten dat door haar groepsgenoten in leven wordt gehouden, en met de chimpansee Gwinnie, die nooit haar eten met anderen deelt en daarom wordt overgeslagen als ze zelf komt bedelen.

Met zijn nadruk op de zachte krachten schildert De Waal een heel wat vriendelijker beeld van dieren en van onze eigen dierlijke natuur dan de meeste biologen vóór hem. Het dier in de